

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

23. Confeßio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

7 Confessarius, & parochus non potest dispensare in ieiunijs, esu carniū, obseruatione festorum, & votis, nisi fuerit consuetudo, l. 8. disp. 9. nu. 37.

8 Confessarius, cui committitur dispensatio in foro conscientiae, si declarauit, dispensationem esse validam, aut subrepticam, potest retractare sententiam, & potest alius confessarius adiri, & potest diuidi dispensatio, ita, ut alius dispense, & alius legitime prolem, l. 8. disp. 27. nu. 40.

9 Confessarius occultè reuocatus, vel cuius licentia est irrita ob vitium occultum, & datur communis error, est eligibilis per bullam, l. 8. disp. 34. nu. 14.

Confessio.

1 Confessio vtriusque sponsi impediti satis est ad sponsalia, etiam iurata dirimenda; Item sufficit confessio sponsi optantis celebrari matrimonium, non verò recusantis, l. 1. disp. 72. à nu. 1. vsque ad 4.

2 Confessio delicti cum circumstantia excusante valida est, quando nulla alia via potest constare, nisi ex eius confessione; tunc etiam fides adhibenda, quoad delictum, & circumstantiam; ut si quis fateatur se necasse hominem, sed in propriam defensionem, l. 3. disp. 15. nu. 9. § 10.

3 Confessio dotis receptae, de qua non constat, facta per virum, non censetur donatio facta vxori, quando simulatè fit causa honoris, li-

ris, licet fiat ante matrimonium. Et si constet de animo donandi, non valet, nec morte confirmatur, sed solum praesumitur spes futurae numerationis. Si vero fiat constante matrimonio, confessio in dubio censetur facta animo donandi, sed potest reuocari expresse, vel tacite. Tamen donatio confurgens ex tali confessione erit irrevocabilis in omnibus casibus, in quibus donatio valida est inter coniuges. Et si vir ignobilis aut senex fateatur, se dotem recepisse ab uxore iuencula, valet confessio. Et in dubio censetur facta animo donandi, ac remunerandi: & est firma, & irrevocabilis, siue fiat ante matrimonium, siue post. Et quando haec confessio habet vim donationis, nil refert, si elapsa exceptionis non numeratae dotis tempora sint. Et quando dos ante matrimonium fuit promissa, & eo constante fateatur vir receptionem, non praesumitur animus donandi: sed verè receptam fuisse, *lib. 6. di. 9. à n. 2. usque ad 10.* Vtrum haec confessio praedictet creditoribus? Et quid, si vir fateatur, se recepisse dotem ab alio, quam ab uxore? Non resoluit Doctor, *ib. nu. 9.*

4 Sigillum confessionis violatur, quando quis vitur illo ad externum regimen, & gubernationem. Et si ipsi poenitenti extra confessionem manifestetur peccatum, non violatur proprie, sed offenditur, nec potest negare indigno notho per confessionem, suffragium, Eucharistiam, ordines, casu quo tenebatur, si extra

CON-

confessionem conscius esset indignitatis illius, *lib. 3. disp. 16. à nu 2. usque ad 7.* Et casu quo possit licite, retentâ contrariâ opinione, non tenetur, *ib.* Et eligens indignum solâ cōfessione cognitū, minimè subijcitur pœnis in iuris inelicientes indignum impositis, *ibi. n. 6.*

5 Parochus, vel Ordinarius inueniens in confessione impedimentum dirimens matrimonium volentium contrahere, nō potest expellere peccatorem et occultè petentem: potest tamen confessor ipsum secreto monere, vt desistat prius obtentâ licentiâ ab ipso pœnitente, non tamen tenetur illam petere, *l. 3. d. 16. à n. 8. usque ad 16.*

6 Confessio non est necessario præmittēda matrimonio, vel benedictionibus post illud contractum suscipiendis, *l. 7. d. 9. nu. 14.*

7 Confessio non est necessaria ad commutanda vota, vel absoluerendum à reseruatâ virtute bullæ, vel iubilei, *li. 8. disp. 15. nu. 25.* Idem dicendum, si fiat commutatio virtute priuilegiorum religiosorum, *l. 8. disp. 16. n. 11.*

8 Confessio coniugis impotentis allegantis, se post matrimonium alias fœminas cognouisse, nō satis est ad diuortium, & si fuerit minor, potest contra illam confessionē restitui, nec erit sufficiens cōfessio in foro consciētiæ, vt possit negare debitum, & diuertere, *l. 7. disp. 112. à n. 15. usque ad 18.*

9 Confessio coniugis sufficienter probat adulterium ad diuortium etiamsi tendat cōtra
pro-

pro-

professionem religionis, *lib. 10. disp. 12. num. 49. & 50.*

Coniux.

1 Qualemcumq; coniugum, nil refert prius interrogari, & verba proficere, sed honestius est, à viro initium lumere, *lib. 2. disput. 31. numer. 12.*

2 Coniux innocens, quamdiu status vtriusque est omnino immutatus, potest adulterum cogere, vt sibi reconcilietur, & tenetur adulter coniuere, quamuis sententia diuortij præcesserit, nec desideratur retractatio sententiæ per iudicem facta, *lib. 10. disp. 10. à nu. 2. vsq; ad 5.*

3 Quando coniux innocens mutauit statum, factus professus, aut sacris ordinibus initiatus, non habet ius ad reconciliandum adulterum. Secus dicendum, si emisit tantum si nplex votum castitatis, *lib. 10. disput. 10. numer. 6.*

4 Coniux adulter, nullâ præcedenti sententiâ, non potest statum mutare, nec vouere, & si mutet, potest reuocari ab innocenti, vt redeat ad vsum; præcedente verò sententiâ iudicis secularis detrudentis adulteram in religionem, transacto biennio potest profiteri. Et si post biennium nondum est professa, potest reuocari ab innocenti, *lib. 10. disp. 10. num. 7. & 8.*

5 Latâ à iudice Ecclesiastico sententiâ diuortij, non potest coniux adulter transire ad reli-